

РЕШЕНИЕ

№ 739

гр. София, 07.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 28.01.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7163** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10, ал. 1, т.1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим -НУРИВОВР.

Образувано е по жалба на А. В. гражданин на П., срещу отказ за издаване на виза по заявление на лицето от 29.05.2019г. постановен от завеждащ Консулска служба при Посолството на Република България в И., Ислямска Република П..

В жалбата се твърди, че оспореният акт не отговаря на общите изисквания по чл.59 от АПК, тъй като в същото са изложени бланкетни фактически основания. Изложеното прави акта и немотивиран. Твърди се, че не е посочено за всеки един документ защо не се кредитира. Визирано е, че лицето има болен чичо в РБ, който отделно от това може да му подsigури средства и място за пребиваване. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят, се представлява от адв.А.. Подчертава се в писмените бележки, че лицето е спазило изискванията на чл.12 от НУРИВОВР, поради което отказът е незаконосъобразен. Претендират се разноси от общо 1060лв.-1000лв. за адвокатско възнаграждение и 60лв. за извършен превод.

Ответникът, се представлява от юрк.Д. и изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е процесуално легитимиран да оспори постановения акт, жалбата е 07.06.2017г. по отношение на връчване от 31.05.2019г., поради което следва да се разгледа по същество, доколкото жалбата е допустима по отношение на отказ да се издаде краткосрочна виза.

Производството пред ответника е образувано по заявление за издаване на краткосрочна виза С /л.40-42/, подадено на 18.04.2019г., по което е постановен обжалвания отказ. В същото е посочено, че лицето иска са престои 7 дни като е племенник на лицето в РБ –М. Асиф. Представена е покана –декларация на л.11 от М. Асиф, че може да осигури жилище и средства за периода от 11.03. до 10.05.2019г. на жалбоподателя. В тази връзка има и декларация на л.20. Отправилият поканата е представил и удостоверение за пребиваване на л.19, видно от което е регистриран на адрес в@@1@[жк]. Представени са и медицински документи, че чичото страда от диабет и има сърдечна недостатъчност. Представено е удостоверение за семейно положение на л.26, видно от което Асиф е брат на А. П., съответно същата е съпруга на М. Р. –удостоверение на л.30, които са родители на молителя. Приложен е и договор за наем от 21.01.2019г. за имот на адреса, където е регистриран чичото-л.33. Представено е и извлечение от банкова сметка, че лицето разполага с 3444лв..

По преписката е приложена на л.34 заповед №95-00-257 от 03.10.2011г. на министъра на ВнР, видно от която право да постановят откази имат –директорът на Дирекция „К. отношения“ и началникът, съответно служителите в отдел „Визов център“ -л.67, вкл.е представена и на л.68 заповед №7 от 08.10.2018г. от посланика, с което се предоставят правомощия на ЗСК Д.Д. относно отказите за визи.

В СЪДЕБНОТО производство е представено писмо от ДАНС за осъществена съгласувателна процедура- писмо на л.71 вх.№М-14244 от 24.10.2019г..Представено е и документ от МВР-Гранична полиция на л.75 видно от който за периода от 01.01.2019г. до 18.11.2019г. М. Асиф има 8 излизания от РБ, съответно 11 регистрирания влизания. Същият е британски гражданин.

При разпита на това лице в с.з.се установява, че се занимава с внос-износ на текстил от П. и в тази връзка е в РБ. Британски гражданин е и се лекува в [населено място], като често пътува до там. Потвърждава , че жалбоподателя му е племенник.

СЛЕДОВАТЕЛНО СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

Постановеният отказ е от Завеждащ КС, поради което същият е компетентен с оглед визираните по горе доказателства на л.67 и л.68.

В производството не са допуснати процесуални нарушения.Няма процесуално нарушение с необсъждането на всяко едно доказателство по отделно. Не се приема становището на жалбоподателя, че мотивите са бланкетни.

По същество следва да се има предвид, че основанието за отказ е чл.10, ал.1 т.17 от ЗЧРБ-че представените доказателства не доказват убедително целта, условията на пътуването и намеренията на лицето. В тази част доколкото молителят е представил доказателства не е посочено защо същите не са кредитирани, а изцяло не са възприети. Видно от множеството писмени доказателства-безспорно В. е племенник на А., лице британски гражданин, установен и в РБ, имащ бизнес тук, средства и място на пребиваване и готов да го представи на племенника си за кратковременното му пребиваване. В производството е осъществена и съгласувателната процедура с ДАНС, при което не са получени възражения. Следователно няма каквато и да е причина да не се кредитират доказателствата и да се постанови извода, че лицето не доказва убедително целта на пребиваването си. С

оглед изложеното СЪДЪТ намира постановения отказ за материално незаконосъобразен, поради което същият следва да се отмени и преписката да се върне на ответника с указания за уважаване на заявлението.

Касателно – изложеното в писмените бележки на юрк.Д.. Споделя се становището, че при липса на възражение от ДАНС –решението по заявлението се постановява при условията на оперативна самостоятелност. Възприема се принципно тезата, че наличието на заявление за виза само по себе си не поражда задължение за издаването ѝ, но не се приема твърдението, че за да се постанови отказа е правен анализ на доказателствата. Не отговаря на истината твърдението, че е правен анализ на семейния и социалния статус на кандидата, на обществено-икономическата обстановка в държавата му. В решението за отказ липса какъвто и да е анализ, като в същото е изложен единствено извода, че кандидата не доказва убедително целта на посещенията си.

С оглед изхода от спора следва се присъдят разноски по списък от 70лв.-за преводач и 10лв.д.т.. Относно адв.хonorар на л.9 гръб е представено пълномощно-нечетливо за сумата, вероятно е 1000лв., но без да има данни за това как е платена- в брой или по банков път, както и няма списък за разноските.

Воден от горното, Административен съд – София- град, I – во отделение, 47- ми състав

РЕШИ:

По жалба на А. В. гражданин на П.

ОТМЕНЯ като незаконосъобразен отказ за издаване на виза по заявление на лицето от 29.05.2019г. постановен от завеждащ Консулска служба при Посолството на Република България в И., Ислямска Република П..

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане съобразно указанията

ОСЪЖДА ответната страна за 70лв. разноски на жалбоподателя.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: